

[Lilli Gyldenkilde]

en ende, inden vi skal stemme om dette lovforslag.

Thorndahl (FP):

Da mit partis ordfører, hr. Lawaetz, desværre ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne på baggrund af den seddel, jeg har fået med hjemmefra, sige, hvad han mener om sagen.

Fremskridtspartiet kan godt se, at der er et meget stort problem med hensyn til den uhyggelige arbejdsløshed blandt ungdommen. I øvrigt er det forkert at betragte ungdomsarbejdsløsheden særskilt. Arbejdsløshed er mindst lige så tragisk for f.eks. en 30-årig familiefar. Når man har vænnet sig til særlig at interessere sig for ungdommen, er det naturligvis, fordi mange tusinde unge ikke kommer i gang med noget som helst efter endt uddannelse, og nogle års lediggang kan føre til, at de måske aldrig bliver nyttige samfundsborgere.

Den ulykkelige situation er opstået under socialdemokratiets ledelse, og lovgivningen om ekstraordinære beskæftigelsesmæssige foranstaltninger er skabt af socialdemokratiet for at afhjælpe den katastrofale situation.

Det begyndte med, at kommuner og amtskommuner på deres årsbudgetter for regnskabsåret 1978 skulle afsætte henholdsvis 40 og 20 kr. pr. indbygger pr. regnskabsår. Derefter skulle beløbet reguleres i overensstemmelse med den forventede pris- og lønudvikling i årene 1979-83.

Den omhandlede lov nr. 488 af 14. september 1977 udløber imidlertid den 31. december 1983. Og hvad så? Hvad foreslår den nuværende borgerlige regering? Jo, den foreslår simpelt hen at fortsætte den socialdemokratiske politik, men ikke nok med det, man foreslår for 1984 væsentligt større beløb, 125 kr. og 63 kr. for henholdsvis kommuner og amtskommuner, eller i alt 188 kr. pr. indbygger. Og man tager munden fuld og lader 1985 gå med i lovforslaget med en passende regulering opad.

I ændringen til lovens § 2 a tales om, at halvdelen af de afsatte beløb efter lovens § 2, stk. 3, gøres til genstand for en udligning mellem kommunerne efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse. Men ligegyldig hvad indenrigsministeren bestemmer om udligning, skal det hele betales af skatteyderne.

Der ligger to hovedbetragtninger til grund for dette lovforslag, hvor ydermere 1986 også er nævnt. Regeringen tror ikke selv på, at beskæftigelsen forbedres i nævneværdigt omfang, men at det i år frem i tiden vil blive nødvendigt med skatteyderbetalte tilskud til delvis kunstig beskæftigelse. Den anden betragtning er, at man simpelt hen fortsætter socialdemokratisk politik på dette område. Åbenbart er der ingen nye eller bedre ideer på lager i regeringspartierne.

Hvor bliver løfterne om yderligere offentlige besparelser og løfterne om skattelettelser af? Disse to faktorer er betingelsen for at bedre konkurrenceevnen og få folk i arbejde.

Fremskridtspartiet kan ikke bare se på, at hele denne tilskudspolitik fortsætter. Fremskridtspartiet forlanger simpelt hen en aftrapning i stedet for kontinuerlig forøgelse af tilskud, og fremskridtspartiet må forlange en del af sin politik ført ind i billedet for at medvirke til støtte af en efter vor opfattelse for dårlig lovgivning.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Strengt taget behøvede jeg ikke at sige noget, men da jeg er i den situation, at jeg har aflyst deltagelse i 3 dages ministerkonference i Dublin for at være til stede ved denne dramatiske debat, synes jeg, det ville være en skam, hvis jeg ikke beændede folketinget med et par ord.

Fru Ritt Bjerregaard sagde, at dette er ikke nogen forstærket indsats. Jo, hvis det virkelig lykkes, som det er hensigten med forslaget, at lægge mere vægt på uddannelsespladser, så bliver det en forstærket indsats, for dels får man flere pladser for de samme penge, dels får de unge mere ud af det. Der er et mere langsigtet perspektiv i at uddanne sig end i at gå på et projekt, sådan som også indenrigsministeren har sagt.

Jeg må måske også minde om de andre af de 32 punkter i det program til en forstærket indsats, som regeringen har lagt frem. Der er trods alt dér, mener jeg, sammen med dette forslag tale om, at vi nu over en meget bred bank skaffer flere uddannelsespladser. Det skal man ikke helt glemme. Men guderne skal vide, at det er der også brug for, så jeg står ikke og siger, at vi gør nok, men jeg siger, at vi tager dog nu endnu et tag, som vi så lægger oven på de tag, der er taget i tidli-